

DEN DANSKE DRENG

Mel.: Den danske Sang

Hvor Jyllands muld ta'r sit morgenbad
i en regn af fineste kvalitet -
Hvor kornet tørres af blæst fra Grønland
og Glasgow og Texas og Als og Tibet -
Hvor solen cirkler og sender bølger
af varme iblandet kraftigt lys -
der valgte to mennesker, mand og kvinde
at give hinanden et ordentligt kys.

Af kysset sprang der et par prinsesser
og to leverancer med tissemand.
Fra brændens dyb kom de op i dagen
og blinked' til himlen som vandet i spand.
I vuggegave de fik en grebning
med Verdens bedste tatata-tuville.
Og hønen klukked' og katten mjaved'
og høet dufted' som sengen man sku' i.

Når Verden er fuld af naturlige glæder
behøver man ikke supplerende gys;
dog, Kristen blev draget af Ønskekoncerten
som møttet mod radioens ulmende lys.
Den Gule Rose med Hest og Lasso
og Gustavs vinkler på dit og dat
det vakte hos Kristen de hede drømme
som fyldte hans dag, men dog navnlig hans nat.

Ja, viden sæmles på mange steder
i landsby og mose og katedral.
'Miss Florens' flirter med 'Foderkager'
i barndomsrerindringens Hellige Gral.
Han lærte sansernes gyldne kræfter,
men også ordenes magiske magt.
Med det at spille på indre strenge
han indgik en lang og ubrydelig pagt.

Hans hårlængde afspejler ganske hans holdning
til hjertets kontra til Hdens krav:
Han tjente på alle de klassiske dyder,
men faldt da det gjaldt ind i trossernes trav.
Han tog en kone og avled' fred' rik,
men bo(e)nde blev de sgu meget lidt;
at være ven med de unge vilde
betød at adressen sku' andres ret til.

Ja, selv det ædle at holde sammen,
det mistede klangen af comme il faut;
for gommen blev gammen identisk med rammen
der smadres sku' med den bruneste sko.
Og Frihed kom der, og Frihed fejred'
den store sejr med røde bånd,
der langsomt snæred' sig ind i huden
og åd sig til vægt på så'n cirka et ton.

Hvem sad så der med cigaren og kaffen
og stirred' på skærmen "Amiga" (min røv!)
og følte og følte og tænkte og tænkte
og syntes at nælden var blevet lidt døv -
og det der før var i kilometer
det måltes nu i promiller og glas;
de rustne sirener langs dødens rute
de lokked' med bajer og bøvs og bajads.

Dog, Kristen er skytte og pilen peger
mod firmamentets azurblå dyb.
Hans stærke kort er en humor, der vil no'ed
og sans for detaljer hos Konger og Kryb.
Og bolden ruller og pennen blinker
og plinge-Ling er der nye mål
og plu'sli en dag er man blevet femti
og gøres til genstand for vennernes skrål:
SKÅL.

